

Ett dröm om mitt land

*I natt drömde jag om mitt land-
Perspektivet.... var oklart för mig
Bergskedjorna runt om Tehran
kunde jag inte se...
berget var omgivet av ljusa skyar
det låg på långt... långt avstånd
men toppen av berget Damavan
var täckt och vitt av snön
på ytan som vanligt!
Plötsligt.... befann jag mig
på toppen av berget
det var iskallt men
Jag kände... värmen
från kratern på toppen av berget
som började vråla-
vulkanen började
det var eld och aska
och smält lava...
jag rullade neråt med lavan
jag kom ner till floden-
jag hade en blomma
från berget i handen
jag skulle ge den
till mina landsmän
tyvärr-
kände de inte igen mig...
de ville inte ens ta emot blomman
eftersom-
jag var invandrare....
där i mitt eget land!
I MITT EGET LAND!*

*djupt bedrövad-
vände jag om
och återvände till bergstoppen
när jag vaknade rann tårarna*

*på min kind-
sedan gick jag på sta'n-
ironiskt nog.....*

*kände jag mig som
invandrare här också!
dock bor jag här-*

*då uppfattade jag att-
en invandrare
har inget Land-
ingenstans att bo... varken
här... eller i sitt Land!*

*sorgen var oerhörd... det kändes-
som en klump i halsen...*

2000-11-03

S:ta Clara Kyrka i Stockholm